

Protocol

între Republica Moldova și Republica Slovacă privind modificarea Convenției dintre Republica Moldova și Republica Slovacă pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe proprietate

Republica Moldova și Republica Slovacă, dorind să încheie un Protocol de modificare a Convenției dintre Republica Moldova și Republica Slovacă pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe proprietate, întocmită la Chișinău, la 25 noiembrie 2003 (în continuare „Convenția”), au convenit după cum urmează:

Articolul 1

Preambulul Convenției se exclude și se înlocuiește cu următorul cuprins:

„Republica Moldova și Republica Slovacă,

Dorind să-și dezvolte în continuare relația economică și să-și consolideze cooperarea în materie fiscală,

Intenționează să încheie o Convenție pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe proprietate fără a crea oportunități de neimpozitare sau impozitare redusă prin evaziune fiscală (inclusiv prin aranjamente de utilizare abuzivă a tratatelor fiscale în scopul obținerii înlesnirilor prevăzute de prezenta Convenție în beneficiul indirect al rezidenților unor State terțe),

Au convenit după cum urmează:”

Articolul 2

Articolul 1 al Convenției se exclude și se înlocuiește cu următorul cuprins:

„Articolul 1

PERSOANE VIZATE

1. Prezenta Convenție se va aplica persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor State Contractante.
2. În sensul prezentei Convenții, veniturile, obținute de sau prin intermediul unei entități sau aranjamente care sunt tratate ca fiind în totalitate sau parțial transparente din punct de vedere fiscal în conformitate cu legislația fiscală a oricărui Stat Contractant, vor fi considerate venituri ale unui rezident al unui Stat Contractant, dar

numai în măsura în care venitul este tratat, în scopul impozitării de către acel Stat, ca venitul unui rezident al acelu Stat.

3. Prezenta Convenție nu va afecta impozitarea, de către un Stat Contractant, a rezidenților săi, cu excepția beneficiilor acordate în temeiul Articolului 9 paragraful 2, Articolelor 19, 20, 23, 24, 25 și 27. ”

Articolul 3

Paragraful 1 al Articolului 3 al Convenției se completează cu subparagraful j) cu următorul cuprins:

„j) termenul „fond de pensii recunoscut” al unui Stat înseamnă o entitate sau un aranjament stabilit în acel Stat care este tratat ca o persoană separată în conformitate cu legislația fiscală a acelu Stat și:

- (i) care este înființat și operat exclusiv sau aproape exclusiv pentru administrarea sau furnizarea de indemnizații de pensionare și beneficii auxiliare sau incidentale pentru persoane fizice și care este reglementat ca atare de acel Stat sau de una dintre subdiviziunile sale politice sau autoritățile locale; sau
- (ii) care este stabilit și operat exclusiv sau aproape exclusiv pentru a investi fonduri în beneficiul entităților sau al acordurilor menționate la subparagraful (i).”

Articolul 4

1. Paragraful 1 al Articolului 4 din Convenție se exclude și se înlocuiește cu următorul cuprins:

„1. În sensul prezentei Convenții, termenul „rezident al unui Stat Contractant” înseamnă orice persoană care, potrivit legislației acelu Stat, este supus impozitării conform domiciliului, reședinței, locului de conducere sau oricărui alt criteriu de natură similară și include, de asemenea, acel Stat și orice subdiviziune politică sau autoritate locală a acestuia, precum și un fond de pensii recunoscut al acelu Stat. Totuși, acest termen nu include orice persoană care este supusă impozitării în acel Stat numai pentru veniturile realizate din surse aflate în acel Stat.”

2. Paragraful 3 al Articolului 4 al Convenției se exclude și se înlocuiește cu următorul cuprins:

„3. În cazul în care, în temeiul prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor State Contractante, autoritățile competente

ale Statelor Contractante vor stabili, de comun acord, Statul Contractant în care acea persoană va fi considerată a fi un rezident în sensul Convenției, având în vedere locul conducerii sale efective, locul în care este încorporată sau constituită în alt mod și orice alți factori relevanți. În absența unui astfel de acord, persoana respectivă nu va avea dreptul la nicio deducere sau scutire de impozit prevăzută de prezenta Convenție decât în măsura și în modul convenite de către autoritățile competente ale Statelor Contractante.”.

Articolul 5

Paragrafele 4-7 ale Articolului 5 ale Convenției se exclud și se înlocuiesc cu următorul cuprins:

„4. Fără a aduce atingere prevederilor precedente ale acestui Articol, termenul „reprezentanță permanentă” se consideră că nu include:

- a) utilizarea instalațiilor numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării produselor sau mărfurilor care aparțin întreprinderii;
- b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri care aparțin întreprinderii, numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării;
- c) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri care aparțin întreprinderii numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;
- d) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scopul achiziționării produselor sau mărfurilor sau colectării informațiilor pentru întreprindere;
- e) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scopul desfășurării, pentru întreprindere, a oricărei alte activități;
- f) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv pentru orice combinarea activităților menționate la subparagrafele a) - e),

cu condiția ca o astfel de activitate sau, în cazul subparagrafului f), activitatea generală a locului fix de activitate, să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Paragraful 4 nu se aplică unui loc fix de afaceri care este utilizat sau întreținut de o întreprindere dacă aceeași întreprindere sau o întreprindere strâns legată desfășoară activități comerciale în același loc sau într-un alt loc din același Stat Contractant și

- a) acel loc sau alt loc constituie o reprezentanță permanentă pentru întreprindere sau pentru întreprinderea interdependentă în conformitate cu prevederile prezentului Articol, sau
- b) activitatea generală rezultată din combinarea activităților desfășurate de cele două întreprinderi în același loc, sau de aceeași întreprindere sau întreprinderi interdependente în cele două locuri, nu are un caracter pregătitor sau auxiliar;

cu condiția ca activitățile comerciale desfășurate de cele două întreprinderi în același loc, sau de aceeași întreprindere sau întreprinderi interdependente în cele două locuri, să constituie funcții complementare care fac parte dintr-o operațiune de afaceri coezivă.

6. Fără a aduce atingere prevederilor paragrafelor 1 și 2, dar sub rezerva prevederilor paragrafului 7, în cazul în care o persoană acționează într-un Stat Contractant în numele unei întreprinderi și, în acest sens, încheie în mod obișnuit contracte sau joacă în mod obișnuit rolul principal care duce la încheierea contractelor care se încheie în mod obișnuit fără modificări semnificative de către întreprindere, iar aceste contracte sunt:

- a) în numele întreprinderii, sau
- b) pentru transferul proprietății sau pentru acordarea dreptului de utilizare a proprietății deținute de acea întreprindere sau că întreprinderea are dreptul de utilizare, sau
- c) pentru furnizarea de servicii de către întreprinderea respectivă,

se consideră că întreprinderea are o reprezentanță permanentă în Statul respectiv cu privire la orice activități pe care persoana respectivă le desfășoară pentru întreprindere, cu excepția cazului în care activitățile acestei persoane sunt limitate la cele menționate la paragraful 4 care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri (altul decât un loc fix de afaceri la care s-ar aplica paragraful 5), nu ar face din acest loc fix de afaceri o reprezentanță permanentă în conformitate cu prevederile aceluși paragraf.

7. Paragraful 6 nu se aplică în cazul în care persoana care acționează într-un Stat Contractant în numele unei întreprinderi din celălalt Stat Contractant desfășoară activități în primul Stat menționat ca agent independent și acționează în cadrul activității obișnuite a întreprinderii. Cu toate acestea, în cazul în care o persoană acționează exclusiv sau aproape exclusiv în numele uneia sau mai multor întreprinderi

de care este interdependentă, persoana respectivă nu va fi considerată un agent independent în sensul prezentului paragraf cu privire la o astfel de întreprindere.

8. Faptul că o companie care este rezidentă a unui Stat Contractant controlează sau este controlată de o companie care este rezidentă a celuilalt Stat Contractant sau care desfășoară activități în acel celălalt Stat (fie printr-o reprezentanță permanentă sau altfel), nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți o reprezentanță permanentă a celeilalte.

9. În sensul prezentului Articol, o persoană sau o întreprindere este interdependentă de o altă întreprindere dacă, pe baza tuturor faptelor și circumstanțelor relevante, una are controlul asupra celeilalte sau ambele sunt sub controlul acelorași persoane sau întreprinderi. În orice caz, o persoană sau o întreprindere este considerată a fi strâns legată de o întreprindere dacă una deține direct sau indirect mai mult de 50 la sută din interesul beneficiar în cealaltă (sau, în cazul unei companii, mai mult de 50 de procente din votul agregat și valoarea acțiunilor companiei sau a participației la capitalul beneficiar din companie) sau dacă o altă persoană sau întreprindere deține în mod direct sau indirect mai mult de 50 la sută din interesul beneficiar (sau, în cazul unei companii, mai mult de 50 de procente din votul agregat și valoarea acțiunilor companiei sau a participației benefice în companie) în persoană și în întreprindere sau în cele două întreprinderi.”

Articolul 6

Subparagraful a) al paragrafului 2 al Articolul 10 din Convenție se exclude și se înlocuiește cu următorul cuprins:

„a) 5 la sută din valoarea brută a dividendelor dacă beneficiarul efectiv este o companie care deține direct cel puțin 25 la sută din capitalul companiei (altul decât un parteneriat) care plătește dividendele pe parcursul unei perioade de 365 de zile care include ziua plății dividendului (în scopul calculării acelei perioade, nu se va ține cont de schimbările de proprietate care ar rezulta direct dintr-o reorganizare corporativă, cum ar fi o fuziune sau o divizare a societății care deține acțiunile sau care plătește dividendele);”

Articolul 7

Paragraful 3 al Articolului 13 din Convenție se exclude și se înlocuiește cu următorul cuprins:

„3. Câștigurile obținute de un rezident al unui Stat Contractant din înstrăinarea acțiunilor sau a intereselor comparabile, cum ar fi interesele dintr-un parteneriat sau trust, pot fi impozitate în celălalt Stat Contractant dacă, în orice moment al celor 365

de zile precedente înstrăinării acestei acțiuni sau interese comparabile au mai mult de 50 la sută din valoarea lor directă sau indirectă din proprietăți imobiliare, astfel cum sunt definite la Articolul 6, situate în celălalt Stat.”

Articolul 8

Articolul 15 din Convenție se completează cu paragraful 4 cu următorul cuprins:

„4. Termenul „angajator” menționat la subparagraful b) din paragraful 2 al acestui Articol înseamnă orice persoană care dă instrucțiuni și ordine legate de efectuarea muncii și care poartă riscuri și responsabilitate pentru munca efectuată.”

Articolul 9

Articolul 23 din Convenție se exclude și se înlocuiește cu următorul cuprins:

„Articolul 23

ELIMINAREA DUBLEI IMPUNERI

1. În cazul în care un rezident al unui Stat Contractant obține venituri sau deține proprietăți care pot fi impozitate în celălalt Stat Contractant în conformitate cu prevederile prezentei Convenții (cu excepția măsurii în care aceste prevederi permit impozitarea de către celălalt Stat numai pentru că venitul este și venit obținut de un rezident al aceluși Stat sau deoarece proprietatea este, de asemenea, proprietate deținută de un rezident al aceluși Stat), primul Stat menționat va permite:

- a) ca deducere din impozitul pe venitul aceluși rezident, o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în celălalt Stat;
- b) ca deducere din impozitul pe proprietatea aceluși rezident, o sumă egală cu impozitul pe proprietate plătit în celălalt Stat.

Cu toate acestea, o astfel de deducere nu trebuie să depășească acea parte din impozitul pe venit sau din impozitul pe proprietate, calculată înainte deducerii, care se atribuie, după caz, venitului sau proprietății care poate fi impozitată în celălalt Stat.

2. În cazul în care, în conformitate cu orice prevedere a Convenției, veniturile obținute sau proprietatea deținută de un rezident al unui Stat Contractant sunt scutite de impozite în acel Stat, acest Stat poate totuși, la calcularea impozitului pe veniturile sau proprietățile rămase rezidentului, să ia în considerare venitul sau proprietatea scutită.”

Articolul 10

Paragraful 3 al Articolului 25 din Convenție se exclude și se înlocuiește cu următorul cuprins:

„3. Autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării Convenției. De asemenea, acestea se pot consulta reciproc pentru evitarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de Convenție.”

Articolul 11

Articolul 26 al Convenției se exclude și se înlocuiește cu următorul cuprins:

„Articolul 26

SCHIMB DE INFORMAȚII

1. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor face schimb de informații care se consideră că sunt relevante pentru aplicarea prevederilor prezentei Convenții sau pentru administrarea ori implementarea legislației naționale referitoare la impozitele de orice gen și tip percepute în numele Statelor Contractante sau al subdiviziunilor politice sau al autorităților locale sau teritoriale ale acestora, în măsura în care impozitarea prevăzută de acestea nu contravine Convenției. Schimbul de informații nu este limitat de Articolele 1 și 2.

2. Orice informație primită în baza paragrafului 1 de un Stat Contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația primită în baza legislației interne a acelui Stat, și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) abilitate cu stabilirea, sau perceperea impozitelor vizate în paragraful 1, încasarea forțată sau urmărirea judiciară privitoare la aceste impozite sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele vizate în paragraful 1 sau cu controlul celor sus menționate. Asemenea persoane sau autorități vor utiliza informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare. În pofida celor menționate supra, informația primită de un Stat Contractant poate fi utilizată în alte scopuri în cazul în care această informație poate fi utilizată în alte scopuri în conformitate cu legile ambelor State, iar autoritatea competentă a statului furnizor autorizează această utilizare.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 în nici un caz nu vor fi interpretate ca impunând unui Stat Contractant obligația:

- a) de a realiza măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative ale acestui Stat sau ale celuilalt Stat Contractant;
- b) de a furniza informații care nu pot fi obținute potrivit legislației sau în cadrul obișnuit al practicilor sale administrative sau ale celuilalt Stat Contractant;
- c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional ori un procedeu comercial sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice (*ordre public*).

4. Dacă un Stat Contractant solicită informații în conformitate cu prezentul Articol, celălalt Stat Contractant va utiliza instrumentele sale de colectare a informației pentru a obține informațiile solicitate, chiar dacă nu are nevoie de astfel de informații pentru scopurile fiscale proprii. Obligația prevăzută în propoziția precedentă este supusă limitărilor prevăzute de paragraful 3, dar, în nici un caz, aceste limitări nu vor fi interpretate ca permițând unui Stat Contractant să refuze furnizarea informației doar pe motiv că acesta nu are nici un interes pentru astfel de informație în context național.

5. Prevederile paragrafului 3, în nici un caz nu vor fi interpretate ca permițând unui Stat Contractant să refuze furnizarea informațiilor doar pe motiv că informațiile sunt deținute de o bancă, de o instituție financiară, de un mandatar sau de o persoană care acționează ca agent sau persoană de încredere, sau pentru că acestea se referă la drepturile de proprietate ale unei persoane.”.

Articolul 12

Imediat după Articolul 27 al Convenției se introduce Articolul 27-A cu următorul cuprins:

„Articolul 27-A

DREPTUL LA BENEFICII

Prin derogare de la orice prevederi ale prezentei Convenții, un beneficiu prevăzut de prezenta Convenție nu va fi acordat cu privire la un element de venit sau proprietate atunci când este rezonabil să se concluzioneze, având în vedere toate faptele și circumstanțele relevante, că obținerea aceluși beneficiu a fost unul din scopurile principale ale oricărui aranjament sau ale oricărei tranzacții care a condus în mod direct sau indirect la acordarea aceluși beneficiu, cu excepția cazului în care se stabilește că acordarea aceluși beneficiu în aceste circumstanțe este conformă cu obiectul și scopul prevederilor relevante ale prezentei Convenții.”

Articolul 13

Fiecare dintre Statele Contractante va notifica în scris prin canale diplomatice celălalt Stat Contractant despre finalizarea procedurilor interne necesare intrării în vigoare a prezentului Protocol de modificare. Protocolul va intra în vigoare în prima zi a celei de-a treia luni de la data primirii ultimei din aceste notificări. Prevederile prezentului Protocol de modificare vor avea efect în ambele State Contractante:

- a) în ceea ce privește impozitele reținute la sursă, la sumele de venituri plătite sau creditate în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic următor anului în care intră în vigoare prezentul Protocol de modificare,
- b) în ceea ce privește alte impozite, la impozitele care vor fi impuse pentru orice perioade de impozitare care încep în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic următor anului în care prezentul Protocol de modificare intră în vigoare.

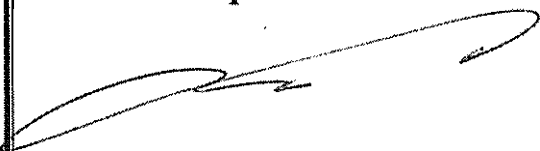
Articolul 14

Prezentul Protocol de modificare va înceta să aibă efecte în momentul în care Convenția își va înceta efectul în conformitate cu Articolul 29 din Convenție.

Drept care subsemnații, autorizați în mod corespunzător, au semnat prezentul Protocol de modificare.

Întocmit la _____, la _____ 2024, în două exemplare originale, în limbile română, slovacă și engleză, toate textele fiind egal autentice. În cazul divergențelor de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru
Republica Moldova

Pentru
Republica Slovacă

